

MINORYTA (5) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó; a jasne.

sg N minoryta (1). *pl N* minoryte (1) [zapis: -e]. *G* minoryt(o)w (1). *D* minoryt(o)m (1).
lat. pl A minoritas (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Członek zakonu minorytów (tj. franciszkanów) założonego w 1210 r. przez św. Franciszka z Asyżu i nazwanego Ordo Fratrum Minorum (zakon braci mniejszych) (5) : FRANCISZEK za tzału Zumbryey Włofkiewy ziemie rodzić/ Regułę żebratzą wymyflił/ Mnichy tey Reguły Minoritás názwał KrowObr 135.

Wyrażenia: »mnich minoryta« [szyk 2:1] (3): Klará Pánná od Fránciífká náutzona y wyćwitzona/ [...] íámá fiebie/ y s íwymi íiofthrámi inízymi Mniífkámi/ poddála fie Mnichom Minorytom w náukę y w ćwítzenie. KrowObr 135v; Minoryte Mniízy ná dwie fie Sekcie rozdzielili [...]. Iedni fie kazáli zwác obferuantes/ Strzegący Reguły/ á drudzy Conuentuales KrowObr 137, 137.

»zakon minorytow« (1): rofkázował imieniem krolewískim [...] Arcybiskup Kolofeńki/ imieniem Páweł Tomory/ zako^{ny} Minorytow człowiek BielKron 305v. [Cf [król Jagiełło] wítawił Biskupem [...] Andrzeia Warzyło [...] z zakonu bratow mnieyízych [fratrem ordinis minorum] íwiętego Franciszka MiechGlab [88]].

Synonimy: »brat mniejszy íwiętego Franciszka«, franciszek, franciszkan.

AKtt